

מן הבאר

המאוחדת

United Chassidei Ger

ירושלים
הר"ה'ג' 644
מוצ"ש 7:57
ברוקלין
הר"ה'ג' 7:31
מוצ"ש 8:38
סטטן איילנד
הר"ה'ג' 7:32
מוצ"ש 8:39
ליקווד
הר"ה'ג' 7:32
מוצ"ש 8:39
מאנסי
הר"ה'ג' 7:33
מוצ"ש 8:40

אמרות ופנינים, מוסרי חיים ולקחים, מבאר חפרוה שרים - רבוה"ק מגור, נבג"מ ובלחט"א

פרשת שופטים תשפ"ג
שנה א גר"ון מ"ג

אמרות מבאר רבותינו הק'

בשם ה"חידושי הרי"ם" ז"ע: יש שבה בשבת והסדרות קודם ראש השנה, שהסדרות בעצמן פועלים לאדם ועוזרים אותו, כל פרשה ופרשה לעמל שלה, להינין פרשת עקב פועל לשמוע, ופרשת ראה פועל לראות, ופרשת שופטים פועל להריח ביראת ה'. ועל דרך זה נאמר 'לא למראה עיניו וישפט רק והריחו ביראת ה', והוה הטהרה, וטרה היא הריח. כדאיתא [סוטה מט.]. מיום שבטלה טהרות של ישראל נטלה טעם וריח.

ולא תקח שחד כי השחד יעור וגו' (טו טז)

כותב ה"שפת אמת" ז"ע: יש ללמוד ק"ו מדה טובה המרובה שע"י עזיבות מנגיעות. והמייגעים עצמם כדי לרדוף הצדק ומתרחקים מן התענוגים. זוכין לפקחת עינים. כי אם השחד יעור. ודיפת הצדק מפקח עיני עורים.

שאל הרבי ה"בית ישראל" ז"ע: שהרישא לא מתאים לסיפא, שמתחיל בלשון יחיד ומסיים בלשון רבים, ועוד קשה מה מפריע אם דיין אחד לוקח שוחד, והרי יש עוד שניים שלא לקחו שוחד, והרי הם רוב, וממילא יפסקו כמו שצריך? רק הכונה היא, שלוקח השוחד הוא יעורר את עיני השנים האחרים ויבלבל אותם וימשוך אותם לדעתו שהם יפסקו נגד ההלכה.

ובזה גם מדויק מש"כ 'ויסלף דברי צדיקים', והרי אם לוקחים שוחד מדוע נקראים צדיקים? אלא שהם - הצדיקים באמת לא לקחו שוחד, הם באמת צדיקים ורק השלישי הוא שבלבל אותם. מכאן רואים כמה שצריך להיזהר מחבר רע, שאפילו רבנים ודיינים גם יכולים להימשך אחרי דיין אחד שלוקח שוחד.

כי יפלא ממך דבר וגו' וקמת ועלית וגו': שאל הרבה"ק ה"שפתי צדיק" ז"ע: מה מלמדנו תבית וקמת, כענין שנאמר ויקם שדה עפרון ושיחיה לו תקומה כן תיכף ומיד כשמתעורר לעלות לחקור התורה נקרא תקומה, כי נתעורר לרצות לידע האמת, צריך אמנה להאמין משמש ישיג הלכה אמיתית.

ובאת וגו' ואל השופט אשר יהיה בימים ההם: (טו טז)

אמר הרבי ה"פני מנחם" ז"ע: כ"ק אאו"ל אמר בימים הם הכונה לאורות, בכל שנה מאירים אורות חדשים, אולם לעומת זה יש בכל שנה שטן חדש, וכמו שנפתחים שערים חדשים, שערי טהרה, הבא טהרה מסייעין אותו, כך יש גם שערים להיפך כמ"ש פותחין לו, כי זה לעומת זה עשה האלקים. איתא בשפת אמת שבשער אפילו אם הוא עובד יש להקיש עליו עד שנפתח. ופעמים הרבה שצריך להגיע לחבירו בשביל פתיחת השער, צריך לשמור השערים שהיו פתוחים תמיד, שתהיה תמיד פתיחת שערי הלב לטוב.

והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו וגו' (יז ט) כותב הרבי ה"לב שמחה": כל ימי אין כתיב אלא כל ימי חייו, שכל חיותו היתה בתורה, ובס"א וקרא בו בתורה, כל ימי חייו,

שכל מה שיעבור עליו בימי חייו הוא יכול לקרוא מתוך התורה, וכתב וקרא בו, ומדייק ב"משך חכמה" דהוה ל' למימר בה, שהתורה בלשון נקבה, ואולי י"ל וקרא בו במלך עצמו ע"י והיתה עמו, כאשר התורה עמו, אז וקרא בו בעצמו, כל ימי חייו, שיקרא ויתבונן בתוך עצמיותו כל ימי חייו.

לבלתי רוח לבבו מאחיו וגו' למען יאריך ימים על ממלכתו: (יז ט) כותב הרבי ה"לב שמחה" ז"ע: והאין יתקיים בו שום תשים וגו' שתהא אימתו עליך, אלא מקרב אחיך וגו' שבקרב יהיה אחיך אבל כלפי חוץ תהא אימתו עליהם ויראתו בלב הכל, אולם בספרי דרש מקרב אחיך שהמלך צריך להיות מאריך ישראל.

כ"ק אדמו"ר שליט"א אמר: ראיתי שעונה סגולה לאריכות ימים, בפשטות הוא כי כאשר האדם הוא עניו, אין נדרש לו הרבה, כי די לו כמה שיש לו, ומה שיהי' הרי הוא שבע רצון, זו היא סגולה לאריכות ימים. ובאמת על המתנאה אמרו ז"ל אין אני והוא יכולין לדור בעולם, א"כ ההיפך אצל העניו כמ"ש מרום וקדוש אשכון ואת דכא ושפל רוח להחיות רוח שפלים וגו', כי העונה היא סגולה מן התורה לאריכות ימים, לבלתי רוח לבבו וגו' למען יאריך ימים על ממלכתו, הוא ובניו בקרב ישראל כח העונה לא רק עבור עצמו, כאשר הוא מתנהג בעונה יש בזה די גם לבניו ובני בניו, לדורות שאחר כך, על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל.

וזה יהיה משפט הכהנים וגו' (א טז)

הרבי "אמרי אמת" ז"ע אמר: א' ברמב"ן שמצוה זו נתחדשה עתה כי זרוע לחיים וקביה אינם נוהגים אלא בחולין ובמדרב נאסר להם בשר תאוה ועל כן נחמדה מצוה זו עתה כשבאו להיכנס לארץ. אאו"ל הקשה הלא בעלי מומין היו מותרים באכילה במדבר ונוהגת בהם מצות זרוע לחיים וקביה והיתה המצוה יכולה להאמר במדבר, ותיכף שאין זה דרך כבוד אם תתחדש מצוה שתנהג רק עתה שתנהג בכל בהמת חולין, ובגוף הדבר יש לומר ע"פ מה שא"ל דורשי רשומות היו אומרים זרוע תחת יד שנאמר ויקח רומח בידו וכו' ולכן נאמרה מצוה זו אחר מעשה פנחס וזמרי לסוף הארבעים שנה לרמוז שזה הוא שכר על מעשה פנחס.

תמים תהיה עם ה' אלקיך: (יח ט) בשם ה"חידושי הרי"ם" ז"ע: אצל פרה אדומה ב' שערות פוסלות, דכתיב תמימה, אבל בתמים תהיה עם ה' אלקיך אפילו שיערה אחת פוסלת.

נביא מקרבך מאחך כמוני: (טו טז) אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א: העולם אומרים שכאשר אין לו לאדם נביא ושופט לשאול בעצתו, ישאל לחבריו וידידיו, אולי הענין כדא' בשפת אמת פ' נביא מקרבך מאחך שמתוך האחוה של כללות בני' וזכין לנביאים, שהנבואה הוא מכה האחוה בישראל, א"כ כאשר אין נביא, נשאר ע"פ מזה בכת האחוה בין איש לרעהו שיוכלו ילטול עצה זה מזה.

ויספו השוטרים לדבר וגו' מי האיש הירא ורך הלבב ילך וישב לביתו: (יח ט)

פירש רש"י ז"ל שהיה ירא מהעבירות שבידו. שואל הרבה"ק ה"שפתי צדיק" ז"ע: למה היו צריכים להתאסף כל העם ולבוא למלחמה ואחר כך לאמור שישבו לביתו, לא היו צריכים לזה. רק מקודם היו צריכים להכריז ולומר שלא יבוא למלחמה מי שהוא ירא ורך הלבב, לא שיהיו צריכים מתחילה לבוא למלחמה ולהחזירם אחר כך לביתם, אלא הדיבור המכריז היה מועיל כי מי שהיה ירא ורך הלבב מעבירות שבידו כששמע שהשוטרים משמיעים לעם הכרוז תיכף ומיד שבו בתשובה שלימה מעבירות שבידם ונשלם מהם הירא ורך הלבב מחמת התשובה ושוב לא היו צריכים לשוב לביתם כי היו נקיים מחטא, אך אם לא עשה תשובה שלימה ונשאר אז אצלם הירא ורך הלבב מחמת מעבירות שבידם אז הוכרחו לחזור ולשוב לביתם.

ודרשו השופטים היטב: (ט טז)

שאל הרבי ה"פני מנחם" ז"ע: מה החידוש בזה, הלא זה מצוה ושפטו העדה והצילו העדה, מחזירין לזכות, אלא הכוונה עפ"י מה שפירש"י [ישעיה א יז] למדו היטב, היו למדים להיטיב, להיות טוב (שתיבת היטב שורשה להיות טוב), ואיתא בספרי חסיותות שחכמי הדור, הצדיקים, צריכים לראות טוב על ישראל, ללמד זכות עליהם, וזהו ודרשו השופטים היטב, והחידוש הוא אפילו בדניי שמים, לראות רק טוב אצל זולתו, להפך בזכותו, אבל הרשעים והסט"א להיפך במקשים רעה ותרשים למצוא צד החטאים, ונחש עפר לחמו, שאין דעתו מיושבת עליו עד שימצא טעם עפר וכנ"ל, ואכן השטן בגימ' ונחש, הוא שטן הוא יצר הרע וכו'.

כי תצא למלחמה כו' לא תירא מהם כו' ה"א עמך המלך מאריך מצרים כו' ה"א ההולך כו'. להלחם כו': (כ ט)

כותב ה"שפת אמת" ז"ע: פ"י שכל המלחמות הבאים על עובדי ה' הם רק לטובה. והאות ציאת מצרים שע"י הגלות של מצרים וכו' אח"כ לכל המדרגות וכן הוא לעולם. וכתיב ההולך והול"ל הולך. רק שבא לומר שכל המלחמה היא תהלוכות הבורא ית' לטובתנו להוציא בלעם מפייהם. וכ"כ ה' ילחם לכם הימנו כנ"ל שכל המלחמות של בני' ממוני ית' הם נשלחים לטובתנו. וה"ש תקום עלי מלחמה בזאת אני בוחס פ"י במלחמה זו עצמה.

ראש הישיבה מגור שליט"א אמר: רש"י מביא מחז"ל [ספרי מ] 'סמן הכתוב יציאת מלחמה לכאן, [עין בעין שן ביד יד ביד רגל ברגל] (ש טא), לומר לון שאין מחוסר אבר יוצא למלחמה. ודקדוק המפרשים במאי איירי, א' ראוי למלחמה אמאי באמת אינו יוצא, ואי אינו ראוי אמאי צריך קרא. וי"ל דכל הפרשיות של המלחמה מרומזים על מלחמת היצר' כמבואר בכל הספ"ק, והנה לפעמים היצר מטעה את האדם ומניחו

לחזור בתשובה על רוב המעשים, מלבד על דבר קטן, באיכות או בכמות, ועל זה נצרך לימוד שרק כשיצא למלחמה במסירות למטרה, בשלימות נפשו, עם כל הרמ"ח, בלא להשאיר אף דבר אחד שעדיין אדוק ברע, אז יעלה בידו לגבור ולנצח את האויב. ובדוויא א' אפשר להשלים המלאכה בבת אחת, ונצרך לילך בהדרגה, אבל הקבלה צריכה להיות בהחלטיות ובשלימות, מבלי רצות להשאיר שום דבר לאחור, כי רק כך אפשר לעשות מלחמה עם היצר, ובסייעתא דשמיא לנצחו.

מי האיש הירא ורך הלבב וגו': (כ ט)

כותב הרבי ה"בית ישראל" ז"ע: הירא מעבירות שבידו, כעין דא' בגמ' טובל ושרץ בידו כל מימות לא מועילים ורקו כיון שטבל במ' סאה עלתה לו. וזהו מה אתה מחזיק בידך השלך את העבירה, עוד לרמוז על ענין גול וכדומה מה שנוגע לחבירו ועל זה לא יכול לשוב עד שישבו וירצה את חברו, ובהו מיושב למה לא יעשה תשובה על מעבירות אבל אם תלוי באחר לא יכול כעת לשוב עד שיחזיר את המגיע לחבירו.

כי האדם עץ השדה וגו' רק עץ אשר תדע כי לא עץ מאכל הוא אותו תשחית וגו': (ט ט)

הרבי ה"אמרי אמת" ז"ע אמר: מקשין העולם הלא ספק מדאורייתא ומדאורייתא לקולא [לדעת הרמב"ם פ"ט מהל' טומאת מת], וא"כ למה צריך להיות רק עץ אשר תדע כי לא עץ מאכל הוא וגו', משממע שאם היה ספק אם הוא עץ מאכל אסור להשחית, הלא הוא ספק מדאורייתא, ומדאורייתא לקולא, ותיכף: כי כתוב כי האדם עץ השדה, שעץ הוא כמו בן אדם, וא"כ הוא ספק נפשות, וספק נפשות הוא לחומרא, ע"כ אסור גם מן הספק להשחית.

ותנח תבער דם הנקי מקרבך כי תעשה הישר בעיני ה': (כא ט)

ראש הישיבה מגור שליט"א אמר בשם ה"אמרי אמת" ז"ע ששאל: דלכאורה הול"ל 'הדם שאינו נקי מקרבך', שהרי הפסוק איירי בלבער הרוצח. ואמר ה"אמרי אמת" ז"ע 'אוי' חסידישע אופן איז עס קיין קשיא נישט'. שע"פ חסידות אין זה קושיא אברודק כלל.

וי"ל המכוון כי הרגשת לבנו שבקרבנו אנו אין דם שצריכים לבער, אלא צריכים לבער הדם שאינו נקי של הרוצח, כי אנו מודעזעים כשזומעים על עוון רציחה, וסבורים שלנו אין שייכות כלל לזה, ואנו 'דם נקי' - אוננו זענען ריין. אבל התורה הק' אומרת לכל אחד ואחד 'זאת תבער דם הנקי מקרבך', אתה שחושב שיש לך דם נקי, עליך לבער דם מקרבך, די אייגענע פלייש און בלוט, להתגבר על ריתחת הדם גם בדברי הרשות, וענינים אלו שלקשע עצמך במותר לך מכוונים 'דם נקי', שגם אותם צריכים לבער מקרבך. ולכשנבער הדם הנקי, דבר זה יסייע שלא יהיה עוד דם שאינו נקי של רציחה.

אכתבי את ארצך

לארגון הנפלא שכשמו כן הוא גור המאוחדת,

אשריכם ואשרי חלקיכם המשיכו בפעולותיכם החשובים והנעלים, שפועלים רבות וגדולות לאט לאט אבל בטוח למען השכנת השלום,

ברצוני להעיר לתשומת לבכם שכידוע אמר אחד הצדיקים שכשיהודי הולך עם כפתור העליון של החולצה פתוח (שהיה מקובל לסגור עד למעלה וזה פורץ גדר) בפולין, יהודי ברוסיה משתמר ר"ל, וכן הוא אצלנו באם יש מחלוקת פנימה בתוך קהילה או בתוך משפחה בוודאי ובוודאי שזה לא מקרב את השלום בין המחנות, וח"ו להיפך, ולכך קודם צריך לראות בתוכינו, כל קהילה בתוכה, וכל משפחה בתוכה, לעזוב את כל החשבונות וההתחשבוניות שבתוכינו, ולקרב אחד את השני, ולהתחשב בדעת השני, גם כשזה קשה, ועי"ז נוכל ונזכה לאחד גם בין הקהילות החשובות ולהרות באהבת ישראל ואחדות ישראל.

ידידכם עוז המוקירכם מאד מאד

כאן בארה"ק י.כ. אשדוד

לרבי ארגון גור המאוחדת בארה"ב

השלום והברכה

בקשר לאירוע בחיפה שעליו נכתב בשבוע שעבר.

כל מי שקצת יודע מה קורה מבין שהמכתב הוא שקר אחד גדול.

החצורים והעדרים שבאו לחיפה לא באו לחזק את מתפללי כרמיה אלא להיפך ל"ע כידוע.

זה מוריד את הרמה של העלון הבדיחות הפוך על הפוך האילו,

שאבג הוא עלון נפלא מלא בווערטער וסיפורים נפלאים, ופעילותו הברוכה משפיעה על כללות אנ"ש בכל מקומות מושבותיהם) אך גם אל למדנו שמפני השלום מותר לשקר אך יש גבול.

אציין רק שבשולי האירוע המצער קורים גם דברים נפלאים כאשר צעירי חסידי גור מתרועעים עם תלמידי הגר"ש בכפיפה אחת ואלו מעשים שבכל יום. מתפללים יחד ואפילו יושבים לסעודות יחד. ולמרות שכוונת משלחיהם לזרוע ריב ומדון,

יש קבוצות כמו מקרית גת ודימונה שהתנהגו למופת,

וברגע שרואים אלו את אילו המחיצות המבדילות מתחילות לשקוע ומגלים שאחרי הכל בניג לאב אחד אנתון.

ויה"ר שמעו יצא מתוק ויסורו ממנו כל המסכים המבדילים.

י"צ מ"פ

מחיפה לשעבר וכעת בבית שמש רמת אברהם

תגובת רבני המערכת

קודם לכל אנו מודים לכם מאד על התגובות, זה חשוב מאד לשמוע דעת קהל, וכמוכם כן קיבלנו עוד מכתבים השבוע כתגובה למכתב של שבוע שעבר מכתבים חריפים מאד,

ובכן המכתב שנכתב בנוגע לסיפור בחיפה הינו מכתב שנשלח לנו ע"י אחד שדורש שלומם וטובתם של קהילותינו החשובות ומשתדל לדון לכף זכות כידוע המאמר מרבני ה"פני מנחם" ז"ע מדוע נקט התנא לשון של "כף" לומר לנו שלדון לכף זכות לפעמים צריך להשתמש עם כף נעליים ולדחוק הכף למען השלום, וכן חז"ל כבר לימדו אותנו שימותר השכל מפני השלום, כך שכל פעולה שיכולה לגרום להביא לרגיעות ולשלום הינה פעולה חיובית ומתבקשת, ושהש"ת יעזור שבזכות הדורשים בשלומינו והפועלים למען אחדות במחנינו נזכה לשוב בתשובה שלימה ולהתאחד מכל הקצוות בשלום ובשלווה, ונזכה לכתביה וחתומיה טובה אכ"ר.

מעשה מרובה"ק

חביבות התורה

הגה"צ רבי נח שחור מביא לא זצ"ל, מגדולי ערתי קאצק וחוקן המלך של הרבי ה"אמרי אמת" ז"ע, עמד בראש ישיבה למצויינים בעירו. כשהיו נפטרים מלפניו בפרוס החג היה מצוידים בקושיא חמורה שיהגו בה ככל עת מצוא, בשבתם בביתם ובלכתם בדרך, בשכבם ובקומם.

כך הציג בפני תלמידו הגה"ח רבי שמואל יעקב רובינשטיין זצ"ל - לעתיד רבה של פריז ומח"ס "שארית מנחם" - קושיא קשה כבדול, שיעין בה בימי חול המועד הבאים לטובה.

בערב סוכות פרצה בכיתו של רבי נח שריפה, שבילתה את כל רכושו. למולו, נותרה סוכתו על תילה. בני העיררה נעקו לנסות לכבות את האש ולהציל מה שניתן, ולכתוב כאודים העשנים. גם התלמיד הגיע, וראה את החרכות המפויחות ועיי הרמין. נרעש, ובלב דווי פנה אל הסוכה, מצא בה את רבי יושב ולומד והונה כספר... המו מעיו, ופרץ בכבי נרגש.

שמע רבי נח קול בכי, וגשא עניו, ראה שתלמידו הוא, והחל לנחמו: "מנע קולך מכבי, בני, גם אם טרם הצלחת למצוא תירוץ לקושיא, אין זו סיבה לכבי - עדיין כל ימי חול המועד לפניך..."

כיבוד הורים

פעם נסע הרבי ה"אמרי אמת" ז"ע ברכבת, ובקרון השני ישבה אמו ע"ה. בהגיע עת הצהרים נטל הרבי את ידיו, אבל וכיך. כעבור שעה קלה נכנסה אמו לקרון להזכירו לאכול. לא אמר דבר, פתח שוב את אמתחתו, הוציא לחם, נטל שוב ידיו ואכל, לקיים צויה!

ופעם בימי אברכותו, נסע מגור לביאלה, לביקור אצל חותנו הגה"צ רבי נח שחור זצ"ל, היתה זו נסיעה ארוכה, הלילה ירד, והרבי לא התיק מבטו מהגמרא ולמד בהתמדה כאור הקלוש שבקע מנומרת התקרה. מולו ישב אב"ד, שלא הסתיר התפעלותו מהשקידה העצומה, לפתע הוציא הרבי שעונו, הביט בו וקרא: "אוי! כבר קרוב להצות!" ברוזות סגר את הגמרא והוציא מאמתחתו כר"ך, נטל ידיו ואכל בחיפזין.

תמה שכנו: על מה החרדה והחיפזון הרב?

ענהו: "למען האמת, איני רעב כלל. אלא שאמי נתנה לי צידה לדרך וביקשה שאוכל את הכר"ך עוד היום". ובלשון בני אדם הלילה הולך אחר היום, עוד הצות, שאו מתחיל 'לפנות בוקר' של היום הבא, ולפיכך הודרתי לקיים המצוה..."

מבאר החסידות

צדיק גאון

שמע הרבי, וצחק, אמר לו: "וכי מה עלה על דעתך! הלא בגמרא אמרו שמהארץ עד השמים מלהך חמש מאות שנה, ואין עליתי וירדתי בשעה קלה. לא ראת אלא מהירורי ליבך..."

נבון, וקיבל ברכת פרידה. כששב לביתו חזר ובחן את הדברים, והבין שהרבי בענותותו דחאו בקש. זוכר הוא הכל בעליל, ויודע לבטח שלא היה זה דמיון שוא! קם וחזר לסוכטשוב. בא לפני הרבי ואמר: "רבי, על ידחני. יודע אני שהמחזה אמת היה!"

שאלו הרבי: "ומה איכפת לך אם היה אמת אם לאו?"

אמר: "שאם היה אמת, מבקש אני לדבוק ברבי ולהיות ממקושריו!"

אמר לו הרבי: "אם כך, דע שאכן אמת היה הדבר. אך שני תנאים לי: ראשון, שלא תספר על כך כל ימי חייך - והשני - שתבין שלא המלצתי שתשוב לחיות רק כדי לאכול בולבוסין בחמיצה, קארטופאלאך מיט בארשטי!"

היה רבי חיים מענדיל לאחד ממקושרי הרבי, וסיפר את הדברים לאחר פטירתו.

אל הבאר

אל קהל עדתנו המאוחדים תחת "גור המאוחדת"

שלום רב לאהובי תורתך

נהנה אני שבוע אחר שבוע מהעלון החשוב היוצא לתפארה בגולת ארה"ב. והנני בזה להודות לכם ולשבחכם על השלח ממוקק שיוצא מתחת ידכם, אשר מושך את אני"ש בכ"מ שהם להתענג בד"ת מרובה"ק ומסהיפורים מלאים מן אלן וז' בתור"ש וחסידות ואמונת צדיקים.

נמצאים אנו כבר לקראת ימי הרחמים והסליחות, אשר אפילו שרק אצל אחינו הספרדים מתחילים ב"ח אלול, אבל כבר התבטא פעם ראש הישיבה מגור שליט"א אשר חבל מאד שאצל בני אשכנז לא אומרים את הפיוטים והסליחות כבר מו"ח, אבל בהרגשת הלב בטח שכבר זוחלים ורועדים כלשון הפייט "במוצאי מנוחה", ולכן השל"ת יעזור שבזמן זה שמחפש הסניגור לימוד זכויות על אחינו בני"ג, בוודאי מאמץ זה שלכם להרבות באחדות ובשלום יתרום את חלקו לקראת השנה החדשה שתהיה אך טוב לישראל בגו"ר וכו"ט"ס.

כנגד המברכים - ברכות מז"ט לבעלי השמחות בקהילתנו

ברכת מו"ל טוב

לידידי הרבה"ח ר' משה דרונג לאו"ט ולחתנו הרבה"ח ר' יהודה אריה לייב קופלוביץ לאו"ט חרל"ג הולדת הבן/הנכד שיהי מאחלים ידידים - שטיבל 50-19 שטיבל אוק אנד ווין

ברכת מו"ל טוב

לידידי הרבה"ח ר' חיים רוזנבלט לאו"ט ולידידי הרבה"ח ר' ישראל משה לובארט לאו"ט ולבנו/חתנו ידידי הרבה"ח ר' מורדכי רוזנבלט לאו"ט חרל"ג הולדת הבן/הנכד שיהי מאחלים ידידים - שטיבל 46 - שטיבל בית יעקב

ברכת מו"ל טוב

לידידי הרבה"ח ר' פנחס גולדברג לאו"ט ולחתנו הרבה"ח ר' דוד חיים פראנד לאו"ט חרל"ג הכנס הבן/הנכד לעול תורה ומצוות מאחלים ידידים שטיבל 47 שטיבל 43 שטיבל 46

ברכת מו"ל טוב

לידידי הרבה"ח ר' ישראל חיים ויזמוביץ לאו"ט ולמחותו ידידי הרבה"ח ר' בנימין זאב ביטל לאו"ט חרל"ג ארוסי ידידיהם שיהיו מאחלים ידידים - שטיבל 46 - שטיבל בית יעקב